

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/31/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1618010058
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Blažová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1618010058.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Magdalény Blažovej a sudcov JUDr. Petra Štífta a JUDr. Michala Valenta, v trestnej veci obžalovaného A. G., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. formou spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku samosudcu Okresného súdu Malacky z 14.11.2018, sp. zn. 1T/12/2018, na verejnom zasadnutí konanom 30.05.2019, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku **z r u š u j e** sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku a § 44 Tr. zák. súd u obžalovaného

A. G., nar. XX.XX.XXXX v S., trvale bytom O., prechodne ul. N. D. č. XX, O., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody

u p ú š ť a

od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43 Tr. Zák., kdeže pokladá trest uložený skorším rozsudkom Okresného súdu Malacky sp.zn. 3T/74/2017 z 06.09.2017, právoplatný 06.09.2017 na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom samosudcu Okresného súdu Malacky z 14.11.2018 sp. zn. 1T/12/2018 bol obžalovaný A. G. uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

po vzájomnej dohode dňa 15.06.2017 približne o 05.55 h v herni F. V. na A. ulici v O., vzal obvinený F. Y. zo stola pri hracom automate mobilný telefón zn. V. iA. XS, XX GB, Z. B., L.: XXXXXXXXXXXXXXXX, tento si vložil do vrečka a spoločne vyšli von z herne, kde ho odovzdal obvinenému A. G., čím spôsobili poškodenému V. L. škodu vo výške 280 €, a tohto konania sa obvinený A. G. dopustil aj napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/13/2016 zo dňa 27.04.2016, právoplatným dňa 26.10.2016, a trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp. zn. 0T/8/2016 zo dňa 15.01.2016, právoplatným dňa 15.01.2016, bol uznaný za vinného zo spáchania prečinov krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona a iné.

Za tento prečin bol obžalovaný podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s poukazom § 36 písm. k/, písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. ho súd na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti rozsudku okresného súdu čo do výroku o treste podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný, a to zahlásením do zápisnice o hlavnom pojednávaní dňa 14.11.2018 (č.l. 135), ktoré odvolanie písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu (č.l. 141-142).

V písomnom odôvodnení odvolanie podaného prostredníctvom obhajcu uviedol, že nesúhlasí s ďalším trestom vo výmere 12 mesiacov, keďže v súčasnej dobe si vykonáva trest odňatia slobody za iný trestný čin, ktorý mu bol uložený vo výmere takmer 4 roky. Podľa jeho názoru postačuje na nápravu a prevýchovu vykonanie skôr uloženého trestu, nakoľko sa jedná o vysoký nepodmienečný trest a nie je nutné, aby mu bol uložený ďalší nepodmienečný trest. V ďalšom dôvodil tým, že ku skutku sa priznal, s orgánmi činnými v trestnom konaní od počiatku spolupracoval. Svoje konanie ľutuje, spôsobenú škodu nahradil, pričom v prípade krádeže telefónu sa jednalo o sumu 280,- €, čo nepredstavuje žiadnu veľkú mieru rizika. Preto uloženie trestu na ďalších 12 mesiacov považuje za zjavne neprimerane skutku, ktorého sa dopustil. Ide o hodnotu vecí na hranici priestupku a trestného činu. Navrhol preto, aby odvolací súd jeho odvolaniu ako dôvodnému vyhovel a upustil od uloženia ďalšieho trestu.

V súlade s § 314 Tr. por. bolo prvostupňovým súdom odvolanie obžalovaného zaslané na prípadné vyjadrenie prokurátorovi.

Prokurátor sa písomne vyjadril podaním doručeným Okresnému súdu Malacky 13.03.2019 (č.l. 144) a vo svojom vyjadrení uviedol, že predpokladom pre vydanie predmetného rozhodnutia bolo riadne vykonané dokazovanie na hlavnom pojednávaní, pričom všetky jeho výroky za súčasnej dôkaznej situácie považuje za súladné so zákonom.

Keďže poškodený V. L. sa na verejné zasadnutie napriek riadne a včas vykázané doručenie dňom 17.05.2019 nedostavil, za splnenia zákonných podmienok uvedených v ustanovení § 294 ods. 2 Tr. por., bolo vykonané verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že sa pridrižiava písomných dôvodov svojho odvolania. Zdôraznil, že obžalovaný si t.č. vykonáva 3-ročný nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý považuje za dostatočný vzhľadom k tomu, že hodnota odcudzeného mobilu predstavovala čiastku 280,- € a tento bol obžalovaným dobrovoľne vrátený. Zdôraznil, že obžalovaný sa priznal, oľutoval trestný čin, má svoju rodinu a v budúcnosti by sa chcel polepšiť.

Prokurátor Krajskej prokuratúry Bratislava na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný A. G. na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu sa pridržal prednesu svojho obhajcu.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.), primárne konštatoval prípustnosť podaného odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por., a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného A. G. je dôvodné a na základe jeho odvolanie z dôvodu uvedeného v ustanovení § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. je potrebné napadnutý rozsudok zrušiť vo výroku o treste.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že povinnosťou odvolacieho súdu na základe revízneho princípu, determinovaným uvedeným ustanovením, je preskúmanie len tých výrokov, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a preskúmanie správnosti konania, ktoré predchádzalo týmto napadnutým výrokom rozsudku. Výnimkou z uvedenej zásady a to, že odvolací súd musí prihliadnuť aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku, t.j. dovolania, avšak takéto chyby v danom prípade zistené neboli.

V nadväznosti na vyššie uvedené, ako aj vzhľadom k podanému odvolaniu obžalovaného a z toho vyplývajúceho rozsahu prieskumnej povinnosti, odvolací súd nepreskúmaval výrok o vine,

vrátane právneho posúdenia skutku, nakoľko konanie, ktoré týmto výrokom prvostupňového rozsudku predchádzalo bolo v súlade so zákonom.

Predovšetkým je potrebné uviesť, že obžalovaný A. G. urobil na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom dňa 14.11.2018 vyhlásenie o priznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. Senát krajského súdu preskúmal i zákonnosť postupu okresného súdu v súvislosti s jeho rozhodnutím o prijatí vyhlásenia obžalovaného a zistil, že v tomto smere konal okresný súd správne a neporušil žiadne procesné ustanovenia. Priznanie viny obžalovaným bolo teda prijaté súdom prvého stupňa v súlade so zákonom a stalo sa nemenným.

Ani krajský súd, podobne ako okresný súd, nemal dôvodné pochybnosti o skutkových tvrdeniach uvedených v obžalobe a preto priznanie viny obžalovaným A. G., považoval za logický dôsledok dôkazného stavu zisteného a prezentovaného prokurátorom v obžalobe.

Logickým dôsledkom rozhodnutia súdu prvého stupňa o prijatí vyhlásenia obžalovaným, že je vinný, bol aj ďalší postup súdu, keď nevykonal dokazovanie v rozsahu priznanej viny.

Nakoľko na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom nebolo vykonané dokazovanie súvisiace so skutkovými zisteniami obžaloby, nemohol ani krajský súd, ako súd odvolací preskúmať, zasahovať, meniť, či prípadne spochybňovať skutkové zistenia a závery súdu prvého stupňa, prezentované vo výroku o vine v napadnutom rozsudku. Napokon odvolanie obžalovaného smerovalo len proti výroku o treste odňatia slobody.

Vzhľadom k tomu, odvolací súd nezistiac žiadne procesné pochybenie v postupe súdu prvého stupňa v súvislosti s vyhlásením obžalovaného a jeho prijatím v zmysle § 257 ods. 6, ods. 7 Tr. por. a následného uznania viny podľa obžaloby, nezaoberal sa z hľadiska správnosti, resp. nesprávosti skutkových a právnych záverov v napadnutom rozsudku a zaoberal sa len výrokom o treste.

Podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr.por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok , ak je uložený trest neprímeraný.

Podľa § 321 ods. 2 Tr.por. ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Podľa § 43 Tr. zák., ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal pred tým, než bol trest uložený skorším rozsudkom, vykonaný a ukladá mu trest rovnakého druhu, nesmie tento trest spolu s doteraz nevykonanou časťou trestu uloženého skorším rozsudkom prevyšovať najvyššiu výmeru dovolenú týmto zákonom pre tento druh trestu. Ak je jedným z týchto trestov trest odňatia slobody, rozumie sa takou najvyššou výmerou doba dviadsiatichpiatich rokov alebo trest odňatia slobody a doživotie.

Podľa § 44 Tr. zák. súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Pokiaľ ide o výrok o treste, Trestný zákon vo viacerých ustanoveniach upravuje otázku ukladania trestov, a to jednak pri zásadách ukladania trestov, jednak pri úprave jednotlivých druhov trestov. Základnými ustanoveniami, ktoré musí súd pri ukladaní trestu zohľadniť je účel trestu (§ 34 ods. 1 Tr.zák.) a vymedzenie okolností, na ktoré musí súd prihliadnuť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery (§ 34 ods. 4 Tr.zák.). Účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní

ďalšej trestnej činnosti (represívny prvok) a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život (prvok individuálnej prevencie) a súčasne iných odradí od páchania trestných činov (prvok generálnej prevencie), pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou (§ 34 ods. 1 Tr.zák.). Pri určení druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom trest by mal postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby (34 ods. 3 a ods. 4 Tr.zák.).

Pri ukladaní trestu je potrebné vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu, ktorá je určená trestnou sadzbou ustanovenou pri jednotlivých skutkových podstatách trestných činov. Trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. je úmyselným trestným činom, za ktorý Trestný zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody od 6 mesiacov až 3 rokov.

Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (k výchove riadneho života - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potencionálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

Ochrana spoločnosti sa teda uskutočňuje dvomi prvkami, a to prvok donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 10-krát súdne trestaný, v prevažnej miere pre majetkovú trestnú činnosť, pričom 8 záznamov je z obdobia pred spáchaním skutku a dve jeho odsúdenia po jeho spáchaní. Z lustrácie v registri priestupkov vyplýva, že tento má evidované tri priestupky spočívajúce v krádeži tovaru a jeden priestupok spočívajúci v poškodení tovaru. Ostatné odsúdenie obžalovaného je z roku 2018, kedy bol odsúdený v Rakúsku za krádež vo výmere 2 roky, ktorý trest si doposiaľ nevykonal. Predchádzajúce odsúdenie je odsúdenie Okresným súdom Malacky z 06.09.2017 sp. zn. 3T/74/2017 pre rovnaký druh trestnej činnosti, za ktorú trestnú činnosť mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, ktorý trest si začal vykonávať 27.02.2018 a mal by si ho vykonať 27.02.2021.

Zásada proporcionality trestu znamená, že trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy.

Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu, v danom prípade prečinu, pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Možnosť nápravy páchatel'a konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach, pričom primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatel'a na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitosti so spáchaním s trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatel'a má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu.

Súd prvého stupňa postupoval striktnie podľa zákona, keď obžalovanému uložil trest odňatia slobody podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. k/, písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. vo výmere 12 mesiacov, pričom nevzal do úvahy, že pri ukladaní trestu treba vychádzať zo spojenia a vyváženia dvoch princípov, a to z princípu zákonnosti trestu a princípu individualizácie trestu.

Pri rozhodovaní o treste totiž nemožno posudzovať jednotlivé ustanovenia týkajúce sa ukladania trestu izolovane bez ohľadu na ich vzájomnú prepojenosť a súvzťažnosť, t.j. bez hodnotenia toho, či ukladaný trest je v súlade so všetkými základnými zásadami, ktoré je konajúci súd pri ukladaní každého trestu povinný zohľadniť.

Pri úvahách týkajúcich sa uloženia trestu by mal súd teda skúmať aj to, či nie sú splnené podmienky na upustenie od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43 Tr. zák.

Podľa názoru odvolacieho súdu trest odňatia slobody uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Malacky z 06.09.2017 sp. zn. 3T/74/2017 vo výmere 3 rokov je dostatočný a primeraný vzhľadom na okolnosti prípadu, keďže obžalovaný sa k trestnej činnosti priznal, túto oľutoval, pričom odcudzený telefón aj dobrovoľne vydal, ako to vyplýva zo zápisnice o vydaní vecí a to dňa 26.06.2017 (skutok sa stal 15.06.2017). V tejto súvislosti treba poukázať aj na hodnotu odcudzeného obilného telefónu, ktorá predstavovala sumu 280,- €, pričom ide o sumu približujúcej sa sume predstavujúcu škodu nie malú. Upustenie od uloženia ďalšieho trestu preto primerane a spravodlivo zohľadňuje účel trestu z hľadiska jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom takto uložený trest v plnej miere odzrkadľuje možnosť nápravy a pomery obžalovaného.

Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste a sám postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku sťažnosť nie je prípustná.